

at dette Forbehold kun skulde gælde personlig. — Jeg skal endnu kun gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem fra Præsto, der vilde anbefale Vædringsforslaget under Nr. 15, der gaar ud paa, at Sagten paa Haarer skulde udsættes fra den 15de til den 30te September, skønt det jo var en Overenskomst fra alle Sider i Udvalget at fastsætte den 15de. Det ærede Medlem fra Kolding (Henriksen) var ikke til Stede og kan derfor have nogen Grund til at stille sit Vædringsforslag, for saa vidt han ikke er fornøjet med denne Tidsbestemmelse, men det var ellers fra alle Sider en Afstale, en Overenskomst, at fastsætte den 15de September som den mest passende Dato. Nu kan det godt være, at det ærede Medlem fra Præsto hellere vilde have en anden Dato, den 30te, men det er ikke kollegialt, synes mig, i Udvalget at gaa ind paa en Ting, hvorved man trækker andre videre, end de ellers vilde have gaaet, for saa bagefter, naar det kommer til Forhandling her i Salen, at foreslaa noget helt andet. Jeg stod fra først af bestemt paa den 12te, men bøjede mig for de Afstaler, Udvalget havde truffet, og saa fremkommer man her ved 3dje Behandling og foreslaar noget helt andet. Det er ikke paa den Maade, vi pleje van at behandle hinanden, naar der er truffet Afstaler i et Udvalg. Jeg maa paa det bestemteste fraraade dette Vædringsforslag og fastholde, at man følger det, som Udvalgets Flertal med Undtagelse af det ærede Medlem fra Kolding er blevet enigt om. Jeg ser i det hele ikke, at de fra anden Side stillede Forslag gavne eller forbedre Loven i nogen som helst Maade og fraraader derfor at stemme for dem. — Jeg havde ikke tænkt at ville motivere det Vædringsforslag, jeg har været nødt til at stille til § 30, men paa Grund af den Omtale, det fik, maa jeg dog sige til det ærede Medlem fra Præsto, at det undrede mig, at han vilde raade sine Meningsfæller og hele Tinget til at stemme derimod, thi da bliver det jo staaende i Loven, som staar i den, og derved kommer Grænssegendarmerne til ogsaa at være indbefattede i den, og det kan dog ikke være Meningen. Det maa jo være det ærede Medlems Pligt ligesom enhver andens at stemme for en Forbedring, naar en saadan foretages. Naar han mente, at jeg hellere maatte have stillet Vædringsforslaget saaledes, at Paragraffen gik ud, kunde jeg fra mit Standpunkt ikke stille det saaledes, fordi den offentlige Paatale og Gendarmerne efter min Mening hører sammen. Det skal jeg ikke komme ind paa. Jeg vil imidlertid love det ærede Medlem, at dersom Loven kommer her ned til Tinget

igen, og denne Paragraf er stemt ud, skal jeg, dersom han saa sætter Pris paa det og vilde have sat Pris paa, at jeg havde gjort det tidligere, stille Forslag om at stemme den offentlige Paatale ud af Loven.

A. Hage: Det ærede Medlem, som nu satte sig, angreb mig temmelig stærkt, fordi jeg havde udtalt, at jeg anbefalede Vædringsforslaget under Nr. 15. Han brugte det Udtryk, at det var ikke kollegialt, og at man ikke brugte sligt i Udvalg. Jeg maa dertil bemærke, at for det første er jeg ikke selv Medforslagsstiller, og jeg synes, det var lidt haardt, om jeg ikke skulde have Lov til at stemme for et Forslag, som jeg i og for sig finder fornuftigt. Men dernæst vil jeg give det ærede Medlem Ret i, at det kunde være mindre kollegialt i det Øjeblik, det drejede sig om et Principspørgsmaal, men at man, fordi man er kommen overens om nogle Fredningsbestemmelser, ikke skulde have Lov til paa noget Punkt at have en afvigende Mening og stemme derefter, kan jeg virkelig ikke indrømme. Jeg kan med samme Ret sige, at de Forslag, som den ærede Ordfører og det ærede Medlem ere enige om at stille om Forandringer i Fredningsbestemmelserne, heller ikke ere kollegiale, naar man overhovedet ikke maa røre ved nogen som helst af de Bestemmelser, man er bleven enig om ved anden Behandling. — Det ærede Medlems Slutningsbemærkning om Gendarmerne skal jeg ikke komme videre ind paa, men kun bemærke, at han ikke kan forlange, at vi, som nu ere mod denne Paragraf, skulle hjælpe ham at saa Meningsløshederne ud deraf. Det glæder mig for Resten, at han nu erkender, at det foregaaende Forslag var meningsløst; men vi kunne ikke, for at hjælpe ham med at saa denne meningsløse Paragraf til at blive mindre meningsløs, stemme for noget, som vi absolut maa betragte som forkert og uheldigt.

B. Sjørgensen: Det er kun ganske faa Bemærkninger, jeg har at gøre, og det er da særligt et Par Bemærkninger angaaende Vædringsforslaget under Nr. 2, som jeg særlig vil anbefale, og som er stillet af Udvalgets Flertal. Jeg hørte rigtig nok det ærede Medlem fra Præsto (A. Hage) sige, at det var et Slag i Luften, om man vedtog dette Vædringsforslag, men det tror jeg dog ikke. Jeg kan ikke godt tænke mig, at det ikke skulde have sin store Betydning, om man vedtog et saadant Forslag. Det er jo fremkommet, fordi der ved anden Behandling blev ophøst her i Tinget, at der meget tit